

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 26. februára 2013 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **M. Z.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. h/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001 a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. októbra 2012, sp. zn. 5Ntok/1/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **M. Z.** sa **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 2. februára 2010, sp. zn. 1T/13/2002, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. januára 2011, sp. zn. 4To/6/2010, bol odsúdený **M. Z.** uznaný za vinného v bode I. z účastníctva na trestnom čine vraždy podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 219 ods. 1, 2 písm. h/ Tr. zákona v znení účinnom do 31. júla 2001, z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona v znení účinnom do 31. júla 2001, v bode III. z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v znení účinnom do 30. novembra 2000 a z trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 30. novembra 2000, v bode IV. z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v znení účinnom do 30. novembra 2000 a z trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 30. novembra 2000, v bode V. z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v znení účinnom do 30. novembra 2000 a z trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 30. novembra 2000 a v bode VI. z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v znení účinnom do 31. júla 2001 a z trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257

ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001, na skutkovom základe uvedenom v rozhodnutí krajského súdu.

Za to bol odsúdenému uložený podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001 s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12,5 (dvanásť a pol) roka so zaradením podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001 na výkon uloženého trestu do III. nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001 mu bol uložený trest prepadnutia veci – samopalu československej výroby, vzor 24 (26) kalibru 7,62 x 25 mm (TOKAREV) výrobné číslo T. s tmičom, ktorej vlastníkom sa podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001 stal štát.

Odsúdený M. Z. v uvedenej trestnej veci podal návrh na povolenie obnovy konania (doručený krajskému súde 13. februára 2012), ktorý odôvodnil tým, že trestnú vec nevyšetroval vyšetrovateľ zákonom ustanovený, pretože mu bola vec protizákonným postupom odňatá a bola pridelená priateľovi podozrivého expolicajta vyšetrovateľovi K.. Poukázal aj na chýbajúce listiny v spise, a to konkrétne uznesenie o odňatí veci vyšetrovateľovi a jej prikázanie inému. Podľa jeho názoru chýba súhlas prokurátora na zadržanie, ktoré trvalo 17 hodín nezákonne a uznesenie o tom, že vyšetrovateľ nebol vylúčený z vykonávania úkonov. Skutky, ktoré sú uvádzané v uzneseniach nachádzajúcich sa v spise sú nepreskúmateľné a odsúdenému boli doručované v inom znení. Pri nezákonnom zadržaní bol odsúdený donucovaný k priznaniu. Vo vzťahu k zbrani uviedol, že táto bola vlastníctvom armády Českej republiky a mala byť zničená.

Intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného na obnovu konania ako nedôvodný zamietnuť. Podľa jeho názoru skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania neopodstatňujú zmenu v doterajších rozhodnutiach, a to či už prvostupňového, odvolacieho, ako aj dovolacieho súdu.

Krajský súd v Trnave na verejnom zasadnutí uznesením z 30. októbra 2012, sp. zn. 5Ntok/1/2012, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného M. Z. na povolenie obnovy trestného konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 1T/13/2002.

Krajský súd preveril dôvodnosť podaného návrhu pričom sa zameril na okolnosti, ktoré bolo potrebné objasniť a v tomto smere aj vykonal potrebné šetrenie. Z veľmi stručného odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania, keďže nevyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený M. Z. hneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť. Neskôr (10. decembra 2012) sťažnosť podanú na krajský súd písomne odôvodnil. Na Najvyšší súd Slovenskej republiky podal menovaný odsúdený niekoľko podaní a to:

- 20. novembra 2012 pod názvom sťažnosť proti uzn. KS v Trnave, delegácia veci – doplnenie o dôkaz (ďalej len „prvá sťažnosť“);
- 20. novembra 2012 pod názvom „1. Sťažnosť proti uzneseniu – odôvodnenie 2. Návrh na delegáciu z 22. 8. a 30. 10. 2012 – dôkazy opodstatnenosti (str. 9) s početným prílohami (ďalej len „druhá sťažnosť“);
- 14. decembra 2012 pod názvom sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí obnovy, Žiadosť o zabezpečenie dôkazu od verejného ochrancu práv – vec 1883/2012/VOP (ďalej len „tretia sťažnosť“)
- 22. februára 2013 pod názvom Obnova tr. konania – zaslanie podporných dôkazov (ďalej len „štvrtá sťažnosť“).

Aj ustanovený obhajca odsúdeného podal písomne odôvodnenú sťažnosť, doručенú Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 14. januára 2013.

V prvej sťažnosti odsúdený uviedol, že neznáma osoba mala na krajskom súde prístup k spisu 1T/13/2002 a v jeho neprospech manipulovala s jeho obsahom a vybrala z neho falzifikáty jeho obvinení. Z tohto dôvodu vyslovil, že má obavu, že bude manipulované rovnako aj s obsahom jeho sťažnosti a priloženými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v prílohe. V závere podotkol, že v konaní sa vyskytujú 3 verzie jedného dokumentu a neznáma osoba verzie zamieňa v spise v jeho neprospech od ukončenia vyšetrovania.

V druhej sťažnosti uviedol nasledovné:

„Výrok o zamietnutí súd založil na úvahe, že návrh musel byť zamietnutý z dôvodu, že neboli zistené novoobjavené dôkazy a skutočnosti v spojení s už vykonanými dôkazmi a zo 6 – tých novoobjavených dôkazov sa ústne súd vyjadril k dvom novoobjaveným listinám:

1. k novoobjavenému dôkazu o priateľstve podozrivého a vyšetrovateľa – utajenému uzneseniu § 31 Tr. por. z 18. 4. 2002 (doložené na HP 30. 10. 2012) sa súd vyjadril v tom smere, že dovolací súd NS SR sa už vyjadril, že OČTK nie sú vylúčené z konania. Čo je zjavne mylný záver, lebo dovolací súd nikdy priateľstvo neskúmal.
2. k novoobjavenému dôkazu – potvrdeniu armády Českej republiky o tom, že vražedná zbraň je jej majetkom a bola vyradená (zničená) 5 rokov pred vraždou sa súd vyjadril v tom smere, že si myslí, že ju mohol niekto v armáde ukradnúť. Čo je zjavne ničím nepodložená myšlienka o krádeži – neexistuje o nej zmienka.

K ostatným novoobjaveným – súdu doloženým dôkazom:

3. – o mučení a zmiznutí na 17 hodín – k rozhodnutiu GP SR VII GPt 71/03 – 498 zo dňa 30. 6. 2004 – 1. exces
4. o 2. excese – svojvoľnom odňatí veci vyšetrovateľovi mjr. V. M. – k absencii uznesenia § 174 ods. 2 písm. f/ TP (2001)
5. o 3. excese – k sfalšovanému obvineniu zo dňa 25. 2. 2001
6. o 4. excese – k sfalšovanému obvineniu zo dňa 17. 04. 2001
7. o 5. excese - k tomu, že dňa 30. 10. 2012 v úvode HP som nahliadnutím do spisu zistil (a namietal), že v konaní o obnove niekto vybral zo spisu 1T/13/02 falzifikáty obvinení pôvodne umiestnené na č.l. 7-8, 9-12.

K týmto novoobjaveným dôkazom sa súd verejnosti nevyjadril ústne vôbec žiadnou úvahou a listinné dôkazy žiadne ani neboli pred rozhodnutím čítané a nebolo vykonané kontradiktórne dokazovanie o nových listinných dôkazoch a nebola mi daná záverečná reč. Zmiznutie nebolo zapísané.“

V tejto sťažnosti okrem zrušenia napadnutého uznesenia krajského súdu žiadal odňať predmetnú trestnú vec konajúcemu senátu krajského súdu, prerušiť výkon trestu a namietal porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru v súvislosti s pried'ahmi v konaní pri ustanovovaní mu

obhajcu, pri jeho návrhoch na prerušenie trestu ako aj priet'ahmi pri riešení jeho s'ťažností na priet'ahy.

V tretej s'ťažnosti žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyžiadal od verejného ochrancu práv kópiu obvinenia č.l. 7-8 a kópiu obvinenia č.l. 9-12, ktoré 23. apríla 2012 vyhotovil krajský súd. Podľa jeho názoru je možné zistiť, že v tento deň boli v spise 1T/13/02 ešte falzifikáty jeho obvinení, že po kontrole spisového materiálu v tento deň niekto vybral z 1. zväzku spisu falzifikáty a že sporné listiny nie sú tie listiny, ktoré boli v deň podania návrhu na povolenie obnovy konania na č.l. 7-8, 9-12. V závere uviedol, že táto skutočnosť o zmiznutí falzifikátov preukazuje, že sa proti nemu vedie nespravodlivé súdne konanie od jeho mučenia 24. – 25. februára 2001.

Vo štvrtej s'ťažnosti odsúdený uviedol:

„V prílohe Vám k veci s'ťažnosti proti uzn. KS v Trnave sp. zn. 5Ntok/1/2012 o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania zasielam:

A – rozhodnutie KS v Trnave 1SprI/80/2012 zo dňa 11.12.2012 podľa ktorého bol počas konania o obnove spis 1T 13/02 na Najvyššom súde SR od 02.07.2012 do 06.08.2012, v rozpore s tým

B – rozhodnutie OS v Trnave 1SprI/147/2012 zo dňa 28.12.2012 uvádza, že spis 1T 13/02 bol od 23.4.2012 do 30.10.2012 na OS v Trnave, v rozpore s tým

C – rozhodnutie KS v Trnave 1T 13/02 zo dňa 09.05.2012, KS v Trnave mi (v dobe keď spis bol na OS v Trnave) vyhotovil kópie č.l. 3 až 21 (viď príloha s'ťažnosti proti uzneseniu KS v Trnave) sp. mat. 1T 13/02 v obsahu, ktorých ešte boli falzifikáty mojich obvinení č.l. 7-8, č.l. 9-12.“

Z uvedeného potom urobil záver, že krajský súd mu po podaní návrhu na povolenie obnovy konania ešte zaslal falzifikáty obvinení č.l. 7-12, pričom nie je možné preukázať, kde sa nachádzal spis 1T/13/2002 a kto, kde a prečo vybral zo spisu pôvodné falzifikáty jeho obvinení, ktoré boli do 9. mája 2012 vložené v spise.

V s'ťažnosti, ktorú odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu, odsúdený v podstate svoje s'ťažnostné námietky zopakoval a uviedol:

„V prvom rade považujem za potrebné poukázať na skutočnosť, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné a neurčité. Som toho názoru, že Krajský súd v Trnave sa nevysporiadal dostatočne so všetkými dôvodmi na pripustenie obnovy konania, nakoľko nie všetkými dôvodmi sa v rámci svojho uznesenia a rozhodovania zaoberal. Ide predovšetkým o dôvody obnovy konania, ktoré som označil v súvislosti s chýbajúcimi listinnými dôkazmi v spise (napríklad chýbajúci súhlas krajského prokurátora na zadržanie, chýbajúce uznesenia o vznesení obvinenia v pôvodnom znení, chýbajúci dokument týkajúci sa príkázania veci vyšetrovateľovi K. a pod.).... v čase kedy mi bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia pre trestný čin vraždy, mi uznesenie nebolo doručené vo forme, v akej je momentálne založené v súdnom spise. Uvedenú skutočnosť opakovane namietam, pričom doposiaľ sa nikto k tejto skutočnosti nevyjadril a neskúmal znenie rôznych verzií predmetného uznesenia, jeho odôvodnenie, prípade doručienky... Z uvedeného je zrejmé, že mi bolo významným spôsobom zasiahnuté do môjho práva na obhajobu a práva na spravodlivý súdny proces, nakoľko mi bola odňatá možnosť konať pred súdom. V čase obvinenia mojej osoby pre trestný čin vraždy mi bolo doručené uznesenie, ktorého výroková časť bola v absolútnom rozpore s časťou odôvodnenia (odôvodnenie sa týkalo trestného činu nedovoleného ozbrojovania, za ktorý mi bolo uznesenie o vznesení obvinenia doručené 2 mesiace po uznesení o vznesení obvinenia pre trestný čin vraždy). Tieto okolnosti som zistil bezprostredne pred podaním návrhu na povolenie obnovy konania. Mám za to, že ide o nové skutočnosti, ktoré majú zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej. ... Z uvedeného je zrejmé, že som bol obvinený a následne obžalovaný a odsúdený na základe nezákonne vzneseného obvinenia. ... K uvedeným skutočnostiam sa Krajský súd v Trnave žiadnym spôsobom pri rozhodovaní o povolení obnovy konania nevyjadril, resp. vyjadril sa pomerne všeobecne a vágne bez uvedenia konkrétnych skutočností vo vzťahu k obsahu uznesení.

V ďalšom namietam skutočnosť, že súd sa k dôvodu obnovy konania vo vzťahu k zničeniu zbrane, ktorou mal byť spáchaný skutok, vyjadril neurčito a predovšetkým z jeho subjektívneho hľadiska. ... Súd vyjadril domnienku, pričom k mnou tvrdenej skutočnosti sa nevyjadril jednoznačne a presvedčivo. Z uvedeného dôvodu mám za to, že súd mal podrobnejšie skúmať históriu uvedenej zbrane. Uvedený cieľ mohol byť dosiahnutý okrem iného tým, že by povolil obnovu konania, nakoľko pri rozhodovaní o obnove konania nevykonal úkony smerujúce k jednoznačnému záveru o uvedenej zbrani. Aj z tohto dôvodu bolo jednoznačne preukázané, že vo veci sa vyskytli nové skutočnosti, ktoré je potrebné preveriť a ktoré majú význam pre samotné rozhodnutie.

S ohľadom na mnou namietané skutočnosti žiadam Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby po dôkladnom preskúmaní okolností prípadu zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z 30. októbra 2012, sp. zn. 5Ntok/1/2012 a aby uložil Krajskému súdu v Trnave vo veci znovu konať a rozhodnúť.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal opakovane odôvodnenú sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného M. Z. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pokiaľ ide o meritórne rozhodnutie súdu prvého stupňa o podanom návrhu odsúdeného M. Z. na povolenie obnovy konania, toto je vecne správne a zákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu - v danom prípade súdu - skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tieto však v predmetnom prípade zistené neboli.

Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať

a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať (revízia pôvodného rozhodnutia a predchádzajúceho mu konania prichádza do úvahy pri podaní dovolania, ak sú splnené zákonné podmienky pre uplatnenie tohto, od obnovy konania odlišného mimoriadneho opravného prostriedku).

Prvostupňový súd sa v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie odôvodnil, aj keď veľmi stručne. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s podstatným záverom súdu prvého stupňa, a to že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a ktoré by boli spôsobilé, v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste menovaného.

K sťažnostným námietkam Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza a k rozhodnutiu krajského súdu dodáva nasledovné:

1. Pokiaľ ide o priateľstvo vyšetrovateľa K. a svedka J. M. treba uviesť, že v tomto prípade nemôže ísť o novú skutočnosť, nakoľko odsúdený už na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo na Krajskom súde v Trnave 18. marca 2003 žiadal zaprotokolovať, že menovaný svedok pozná vyšetrovateľa 15 rokov (č.l. 2928).

2. Ak odsúdený tvrdí, že predložil konajúcemu súdu novoobjavený dôkaz – „utajené“ uznesenie Krajského úradu vyšetrovania PZ v Trnave z 18. apríla 2002, ČVS: KUV-7/OVVK-2001, podľa ktorého sa vyšetrovateľ mjr. J. K. na podklade námietky vtedy obvineného M. Z. nevylučuje z trestného konania, jeho tvrdenia nezodpovedajú skutočnosti, nakoľko vyššie uvedené uznesenie sa nachádza v prvom zväzku vyšetrovacieho spisu na č.l. 125-126.

3. Tak ako to vyplýva z odpovede Krajskej prokuratúry v Trnave z 23. apríla 2012, uznesenie o odňatí veci vyšetrovateľovi M. nemôže existovať, lebo menovaný vykonával len služobnú pohotovosť a zúčastnil sa výjazdu na miesto činu, z tohto dôvodu tiež vykonával prvotné úkony, vrátane začatia trestného stíhania. Ešte v ten istý deň bola vec riadnym úradným postupom pridelená na vykonanie vyšetrovania vyšetrovateľovi K., ktorý vzniesol M. Z. obvinenie. Preto nebolo potrebné vec odňať vyšetrovateľovi M., ako sa mylne

domnieva odsúdený (komentár k Trestnému poriadku, ktorý odsúdený doložil ako dôkaz sa vzťahuje na iné prípady, týkajúce sa už vyšetrovateľovi pridelenej veci).

4. Tvrdenia odsúdeného, že uznesenia o vznesení obvinenia z 25. februára 2001 a 17. apríla 2001 sú sfalšované, nie sú ničím podložené, keď navyše je zrejmé, že tieto sú riadne zažurnalizované vo vyšetrovacom spise, zväzok č. I., na č.l. 7-8 a č.l. 9-12 (obvinený v prílohe k sťažnosti zamenil prvé listy oboch uznesení navzájom, preto ich odôvodnenie netvorí podklad pre výrok o vznesení obvinenia). Tieto uznesenia prevzal ako obvinený, tak aj jeho obhajkyňa a nepodali voči nim sťažnosť.

5. Podľa názoru odsúdeného k neoprávnenej dodatočnej zmene predsedu senátu, a to prepísaním poradia v podacej knihe Krajského súdu v Trnave z čísla 12 na číslo 13, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo svojom uznesení z 25. januára 2012, sp. zn. 1TdoV/13/2011 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2012, sp. zn. 1TdoV/13/2011 (opravné uznesenie), keď rozhodoval o dovolaní obvineného M. Z., už vyjadril. Preto najvyšší súd na tieto rozhodnutia v dotknutej otázke v celom rozsahu odkazuje. Z predmetného uznesenia jednoznačne vyplýva, že po preskúmaní podacej knihy obžalôb z roku 2002 je zápis v chronologickom poradí podľa dátumu podania obžaloby. Znamená to, že po obžalobe s poradovým číslom 12 zo 6. júna 2002 nasleduje obžaloba s poradovým číslom 13 zo 7. júna 2002, pričom prepísanie poradového čísla 12 na číslo 13 je len opravou zrejmej chyby v písaní pracovníčky podateľne (nastalej 7. júna 2002).

6. K obhajobným tvrdeniam odsúdeného, že bol pripútaný k radiátoru kpt. S. a bol svojvoľne zadržaný políciou sa vyjadril už Krajský súd v Trnave v rozsudku z 2. februára 2010, sp. zn. 1T/13/2002. Tvrdenia odsúdeného, ktoré opakoval niekoľkokrát počas trestného konania vo veci samej, že bol mučený, nie sú ničím podložené. I keď zo spisu KR PZ Trnava, sp. zn. KRP 135/Sť – 2002, nie je zrejmé, kde bol odsúdený v čase od 22. hod. 24. februára 2001 do 15. hod. 25. februára 2001 (v čase od podania vysvetlenia do jeho zadržania), z tejto okolnosti záver o medzitýmnom mučení nevyplýva (nemôže byť založený na nedokázaní opaku) a nevyplýva ani z iných procesných podkladov.

7. V nadväznosti na informáciu Ministerstva obrany Českej republiky o vedení zbrane v skupine zrušených zbraní pred rokom 1996 je potrebné uviesť, že dotknutá zbraň fyzicky

zlikvidovaná nebola, keďže sa dostala do dispozície páchatel'ov a ku vražde preukázateľne došlo jej použitím. Nie je teda podstatné skúmať históriu uvedenej zbrane, ako navrhuje odsúdený.

8. Pokiaľ ide o námietky obvineného, že krajský súd listiny na verejnom zasadnutí o obnove konania nečítal, nepoučil ho o jeho právach a neudelil mu možnosť záverečnej reči, treba uviesť, že v konaní o obnove konania bolo nariadené verejné zasadnutie, na ktoré bol odsúdený riadne predvolaný. Na verejnom zasadnutí konanom na Krajskom súde v Trnave 30. októbra 2012 bol odsúdený prítomný, vyjadril sa k veci a mal udelené slovo i na konečný návrh. Vykonanie verejného zasadnutia nie je možné zamieňať s vykonaním hlavného pojednávania, na ktorom obvinený má právo záverečnej reči a posledného slova. Predseda senátu podal v rámci verejného zasadnutia správu o stave veci, zameranú na otázky, ktoré treba riešiť, tak ako to vyplýva zo zápisnice o tomto úkone. (č.l. 97).

9. K poslednej sťažnosti obvineného treba uviesť, že pokiaľ Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o odňatí, resp. neodňatí trestnej veci obvineného M. Z. vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 5Ntok/1/2012 (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2012, sp. zn. 2Ndt/8/2012), mal k dispozícii príslušný spisový materiál, a to od 3. júla 2012 do 2. augusta 2012. Správnosť poskytnutia informácií Okresným súdom Trnava z 28. decembra 2012, sp. zn. 1SprI/147/2012, Najvyšší súd Slovenskej republiky neskúma.

Odsúdený v rámci sťažnosti žiadal i odňať vec Krajskému súdu v Trnave, o čom už bolo rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2012, sp. zn. 2Ndt/8/2012, a nový návrh už nie je po rozhodnutí týmto uznesením aktuálny.

K námietkam o pried'ahoch v konaní o obnove konania a vo veciach návrhov na prerušenie trestu je potrebné poznamenať, že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd sťažnostný nie je oprávnený sa v tomto konaní uvedenými otázkami zaoberať a riešiť ich.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodov vyššie uvedených dospel k záveru, že Krajský súd v Trnave postupoval vecne správne a v súlade so zákonom, keď návrh obvineného M. Z. na povolenie obnovy konania z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 Tr. por.

zamietol. Preto sťažnosť menovaného proti napadnutému uzneseniu zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. februára 2013

**JUDr. Peter Krajčovič, v. r.
predseda senátu**

Vyhotovil: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková